

## Megjött Szegedre az első hivatalos jelentés a vetések állásáról.

(Saját tudósítónktól.) A földmivélsügyi minisztérium most adta ki az első hivatalos jelentését a vetések állásáról. A jelentést, a mely Szegedre is megérkezett, itt közöljük:

A három téli hónap alatt, a Kárpát-hegyvidéket kivéve, a csapadék tulnyomó része eső alakjában esett, úgy, hogy a sík vidéket csupán január végén borította hótakaró, mely azonban február 7-ike körül eltűnt.

A hosszú őszi és a szokatlanul enyhe tél a gazdasági munkálatokra általában kedvező volt, mert a rendkívüli viszonyok következtében megfogható munkáerővel minden nagyobb károsodás nélkül idejében elvégezhetők az összes őszi mezei munkát s a januári s februári esőzések közé eső szárazabb, enyhe napokon sok helyen, de különösen a lazább talajú és homokos vidékeken jól előre előkészítették a földet a tavaszi vetések részére is.

A márciusi nagy havazás s az azt követő olvadásból helyenkint származó belvizek azonban a tavaszi gazdasági munkálatokat megnehezítették és késleltették, úgy, hogy a kötöttebb talajú földeken tulajdonképpen csak március utolsó napjaiban kezdhették meg teljes erővel azokat. Az ez idő óta állandóan tartó enyhe és tulnyomóan száraz időjárásban azonban kettőzött erővel folynak az összes tavaszi munkálatok.

A tavaszi árpa és zab vetését igen sok helyen csak március végén kezdhették meg, úgy, hogy a laposabb földeken vetésük még folyamatban van. A dombosabb vidékeken és homokos talajokon, továbbá ahol a február közepén rendelkezésre állott esőmentes rövid idő alatt elvesztették, már szépen ki is keltek, egyenletesek, sűrűek, egészségesek s az utóbbi kedvező napos időben erőteljesen fejlődnek.

Az őszi buza, rozs és árpa vetésekre a jelentés elején ismertett időjárás a lehető legkedvezőbb volt. A téli enyhe esős időjárás legjótékonyabb hatása abban nyilvánult, hogy az őszi vetések az ország minden vidékén oly szépen megerősödtek és megsűrűsödtek, hogy legnagyobb részük kifogástalannak és a legszébb reményekre jogosítónak mondható.

A lóherék és lucernások a hosszantartó hűvös időjárás miatt még igen visszamaradtak s csak a legutóbbi enyhe napokban indultak fejlődésnek.

A rétek és legelők fűnövése a hűvös időjárás miatt kissé megkésett. A dombosabb helyeken az utóbbi enyhe napok alatt szépen kezdenek zöldülni, a laposabb helyeken és völgyekben azonban sok helyen víz alatt állanak. E miatt a jószág kevés helyen járhat ki a legelőre.

A szűlő takarmánykészlet, különösen azokon a helyeken, ahol nagyobb számú katonaság hosszabb ideig tartózkodott, nagyon megfogyott, kellő takarékoság mellett azonban ujig szűkösen elég lesz. Egyes helyeken inkább szalmahiány észlelhető.

A korai gyümölcsfák a hűvös időjárás miatt megkésve most rügyeznek. A védettebb helyeken a barack és mandula már virágozik.

A jószág egészségi állapota általában kielégítő. A szarvasmarhák helyenkint a gyenge takarmányozás következtében soványak. A juhok között néhol a métely pusztít.

Érdekesnek tartjuk itt közölni, hogy a „Molnár Lapja” nyílt levélben fordul a miniszterelnökhöz, amelyben szenzációs leleplezéseket közöl. A cikk szerint, ahol 400 métermázsát rekviráltak, ott 4000 métermázsát van elrejtve, ahonnan 10 vaggont tudtak szerezni, ott tulajdonképpen száz vaggon lenne. A cikk állítása szerint a parasztok a háború kitérőkor két dolgot ástak el: a pénzt és a buzát. A nyílt levél szerzője most látott még

1911-es évi, ugynevezett csodabuzát, amelynek hektoliterje 84 kilogrammot nyom. A cikk tendenciája az, hogy ha jobban utána néznek a dolognak, akár még Ausztriát is elláthatjuk gabonával.

Erre vonatkozólag megkérdeztünk egy szegedi sóakembert, aki a következő választ adta:

— Lehet, hogy itt-ott történtek visszaélések, de ily általánosságban mégsem szabad vádolni. Nekem hasonló manipulációkról abszolút nincs tudomásom, pedig feltétlenül kellene valamit tudnom. Hozzá vagyunk szokva, hogy ilyen esetekben gyakran megvádolnak, de nyugodt lelkiismerettel nézhetünk a vizsgálat elé. Általánosságban vádolni, feltétlenül lelkiismerethiányt jelent.

## Egy óra után Szegeden tilos a mulatás.

(Saját tudósítónktól.) Szalay József főkapitány kedden rendeletet intézett a vendéglők és kávéházak tulajdonosaihoz, amelyben a zenének éjjeli egy órában megszabja a zárórát. A rendelet kedden életbe is lépett. Az energikus intézkedés annyival inkább keltett nagy feltűnést, mert az éjjeli mulatozásokat a háború kitörése óta sok nézőpontból bíralták, vitatták. A főkapitány most döntött és hogy milyen intenciók vezérelték, arról tanuskodik az alábbi nyilatkozat, amelyet munkatársunk előtt volt szives tenni.

— Nem lehetett már tovább tűrni az itteni állapotokat. Valósággal frivol tivornyázás folyt minden éjszaka. Különösen visszaszító volt ez Przemysl eleste óta, mely ezer és ezer szegedi családot sujtott. És amikor apák aggódnak gyermekük sorsa felett és asszonyok nem tudják, mi van a férjükkel, nem lehet megengedni, hogy aludni se tudjanak ezek az elgyötört emberek, mert másoknak mulatni tetszik reggelig.

— Egyébként már hetek óta érkeztek hozzám a panaszok és feljelentések, hogy némely helyiségben nap-nap után zajos tivornyák vannak. Megvizsgáltam az ügyet, megfontoltam és határoztam. Ma aztán kibocsátottam a rendeletet, hogy seholsem szabad éjfél után egy órán túl zenének lenni. Akik mulatni akarnak, azok szórakozzanak el egy óráig, amíg az egész közönségnek játszik a cigány. Később mások rovására ne mulasson senki. A szabályrendelet értelmében eddig sem volt szabad tovább játszani, de békeidőben eltűrtük a dolgot, most már azonban magasabb szempontok jönnek beszámítás alá.

— Ez a rendelet azonban nem érinti a szabályrendeletben meghatározott zárórát. A nagyobb kávéházaknak ezután is ép úgy, mint eddig, nyitva szabad tartani reggelig, ha megfizetik a jótékony alapra előírt száz koronát. Ezt megkívánja az idegenforgalom és Szeged nagyvárosias jellege. Csak hogy egy óra után zene nem szólhat és mulatozásnak sincs helye; csupán az a jog marad fenn, hogy a fogyasztó vendégeket kiszolgálhassák.

— Természetesen ez a rendeletem elég nagy érdekeltségeket érint; különösen az olyan kávéházak és mulatóhelyek szempont-

jából kellemetlen, amelyek egyenesen a könyvelői emberek zsebére vannak bázírozva. Akad olyan is ezek között, amelyek csak azért tartanak zenekart, főleg női zenekart, hogy kiereszkolják a költségeket. Ezekkel szemben még inkább áll a rendelet helyes volta. A mostani nehéz időben ezek egyáltalán nem érdemelnek kíméletet.

Kedden este már életbe lép az új rendelet. Hétfőig tanulmányoztatom és megfigyeltetem a hatást. Amelyik kávé vagy vendéglős nem tartja be, nem pariroz, azzal szemben a legszigorúbban járok el. Sőt a pénzügyigazgatósággal való kölcsönös egyetértés alapján, az illetőtől meg is vonjuk az italmérési jogot.

A főkapitánynak ehhez az értékes nyilatkozatához csak a következőket kívánjuk fűzni:

A hadszíntéren kétségtelenül nem olyan a helyzet, hogy szomorkodásra lenne okunk. Viszont az is igaz, hogy a kilenc hónap óta tartó világháború a legmegrögzöttebb lumpokat is gondolkodóba ejthetné s figyelmüket a pezsgő mellől komolyabb témák felé terelhetné. Aki a szolidaritást a nemzet nagy ügye és egyesek gyásza iránt nem érezi, az legálább mutassa ezt az érzést.

Ami a kávéosok és cigányok anyagi érdekeit illeti, arról még lehetne beszélni. De hiszen a háború következtében nagyon sokan vesztettünk és mindnyájan hoztunk áldozatokat. Próbálják meg ilyen szemüvegen keresztül nézni a főkapitány időszerű rendeletét a kávéosok és zenészek.

## LENGYELORSZÁG BUKÁSA TANULSÁG ROMÁNIÁNAK.

Bukarestből jelentik: „A holnapi nap” címen a Moldova című lap érdekes cikket közöl arról a kérdéssel, hogy a romániai városi közönség miért óhajtja annyira Romániának az ententehez való csatlakozását és mialatt erdélyi aspirációkat hangoztat, Besszarabiáról szót sem hallat. Ennek első és legfontosabb oka — írja a Moldova — a következő:

— Mióta az oroszok a Moldovának és a Pruth és Dnyeszter közötti részét megszállták és azt Besszarabiának elkeresztelték, ez a vidék átadatott a feledésnek. Egyetlen iskolában sem engedték meg többé a román nyelv használatát. Egyetlen román könyv, egyetlen román újság sem juthatott át többé a Pruthon. Lassankint eltávolították a román nyelvet a templomokból is és a moldovai bojárok kénytelenek voltak vagy oroszokká válni, vagy pedig birtokaikat eladni és kivándorolni. Ezen a módon a Pruthon túl lakó románok száját betömték és hazánk azon része feledésbe ment.

— Egy másik momentum, hogy az oroszok nagy diplomáciai ügyességgel a háború kezdetén megvásárolták a legjobban olvasott román lapokat és hogy a ruszofil-mozgalmak nálunk néhány mozgékony és szenvedélyes ember kezében vannak. Ilyen most Románia belső helyzete — írja a Moldova — és ezek az okai annak a mozgalomnak, amelyben élünk. Ennek a mozgalomnak megvan a maga magyarázata, de nincs meg a jogosultsága. Azok a férfiak, akik melegen éreznek s világosan látnak, nagyon boldogtalanok oly sok intelligens ember eltévelyedésén. Ellenorganizációra van szükség és ezzel együtt bátorságra, küzdelemre és tetterőre.

— Bárha Lengyelország bukása — végződik a Moldova cikke — amelyet ezen szép ország saját fia idéztek elő amennyiben hazájukat az 1766-iki katasztrófába kergették, példa és tanulság gyanánt szolgálna Romániának.